

สรุปความแตกต่างหลักการทางบัญชีกับหลักการทางภาษี
สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ

บทที่ 10 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

NPAEs	TAX
<ul style="list-style-type: none"> ▪ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หมายถึง สินทรัพย์ที่มีตัวตนที่กิจการมีไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการผลิตในการจำหน่ายสินค้า ให้บริการ ให้เช่าหรือใช้ในการบริหารงาน ซึ่งกิจการคาดว่าจะใช้ประโยชน์มากกว่าหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี ● การรับรู้รายการ <ul style="list-style-type: none"> ▪ กิจการต้องรับรู้ต้นทุนเริ่มแรกเพื่อให้ได้มาหรือก่อสร้างรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และต้นทุนที่เกิดขึ้นในภายหลังเมื่อมีการซ่อมบำรุง ต่อเติม ดัดแปลง ปรับปรุง เปลี่ยนแทนส่วนประกอบของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เป็นสินทรัพย์ เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อ ต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> ➢ มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากรายการนั้น ➢ กิจการสามารถวัดมูลค่าต้นทุนของรายการนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ ▪ ตามปกติชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมบำรุงจะจัดประเภทเป็นสินค้าคงเหลือและรับรู้ในงบกำไรขาดทุนเมื่อนำมาใช้ อย่างไรก็ตาม ชิ้นส่วนอะไหล่ที่สำคัญและอุปกรณ์ที่สำรองไว้ใช้งานที่กิจการคาดว่าจะใช้ประโยชน์ได้มากกว่าหนึ่งรอบระยะเวลาการรายงาน ให้ถือเป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สำหรับชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมบำรุงที่ต้องใช้ร่วมกับรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ กิจการต้องบันทึกชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์นั้นเป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การรับรู้รายการ <ul style="list-style-type: none"> ▪ ตาม ม.65 ตรี (5) กำหนดว่ารายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุนหรือรายจ่ายในการต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สิน แต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ (เน้นที่ทรัพย์สิน)

**สรุปความแตกต่างหลักการทางบัญชีกับหลักการทางภาษี
สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ**

NPAEs	TAX
<ul style="list-style-type: none"> ● ส่วนประกอบของราคาทุน <ul style="list-style-type: none"> ■ ราคาทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> ➢ ราคาซื้อรวมอากรขาเข้าและภาษีซื้อที่เรียกคืนไม่ได้ หลังหักส่วนลดการค้า และจำนวนที่ได้รับคืนจากผู้ขาย ➢ ต้นทุนทางตรงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสินทรัพย์เพื่อให้สินทรัพย์นั้นอยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ ตามความประสงค์ของฝ่ายบริหาร ■ ต้นทุนที่ประเมินที่ดีที่สุดสำหรับการรื้อ การขนย้าย และการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์ซึ่งเป็นภาระผูกพันของกิจการที่เกิดขึ้นเมื่อกิจการได้สินทรัพย์นั้นมาหรือเป็นผลจากการใช้สินทรัพย์นั้นในช่วงเวลาหนึ่ง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ส่วนประกอบของราคาทุน <ul style="list-style-type: none"> ■ ราคาทุนของสินทรัพย์ ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> ➢ รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุน ➢ รายจ่ายในการต่อเติมเปลี่ยนแปลงขยายออกหรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินแต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม ■ ประมาณการรื้อถอนไม่รวมเป็นต้นทุนสินทรัพย์ ■ รายได้และต้นทุนที่เกิดขึ้นระหว่างทดสอบ (test run) ไม่สามารถนำไปหักลบกับต้นทุนสินทรัพย์ได้ต้องถือเป็นรายได้และรายจ่ายเพื่อเสียภาษี ■ รายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการลงทุนที่นำมารวมเป็นต้นทุนของสินทรัพย์ ได้แก่ รายจ่ายที่เกิดขึ้นเป็นพิเศษและเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับการเข้าไปถือหุ้นตั้งแต่ขั้นตอน Pre-Feasibility Study และสิ้นสุดการรวมเป็นต้นทุนเมื่อสินทรัพย์พร้อมใช้งาน กรณีโครงการไม่สำเร็จให้ถือเป็นรายจ่ายในรอบบัญชีที่ล้มเลิกโครงการ

**สรุปความแตกต่างหลักการทางบัญชีกับหลักการทางภาษี
สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ**

NPAEs	TAX
<ul style="list-style-type: none"> ● ต้นทุนที่เกิดขึ้นในภายหลัง <ul style="list-style-type: none"> ■ กิจการอาจจำเป็นต้องเปลี่ยนแทนส่วนประกอบของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์บางรายการตามระยะเวลาที่กำหนด กิจการต้องรับรู้ต้นทุนในการเปลี่ยนแทนส่วนประกอบดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เมื่อต้นทุนนั้นเกิดขึ้นและเป็นไปตามเกณฑ์การรับรู้รายการ กิจการต้องตัดมูลค่าตามบัญชีของชิ้นส่วนที่ถูกเปลี่ยนแทนตามหลักการของการตัดรายการที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินนี้ ■ กิจการอาจจำเป็นต้องจัดให้มีการตรวจสอบสภาพครั้งใหญ่ตามระยะเวลาที่กำหนดเพื่อค้นหาข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแทนชิ้นส่วนใดหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้รายการที่ดินอาคารและอุปกรณ์ อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้ต่อเนื่อง กิจการต้องรับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการตรวจสอบสภาพครั้งใหญ่แต่ละครั้งเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เช่นเดียวกับกรณีการเปลี่ยนแทน หากเป็นไปตามเกณฑ์การรับรู้รายการตามย่อหน้าที่ 124 กิจการต้องพิจารณาตัดมูลค่าตามบัญชีที่คงเหลือของต้นทุนการตรวจสอบสภาพครั้งใหญ่ในครั้งก่อน 	<ul style="list-style-type: none"> ● ต้นทุนที่เกิดขึ้นในภายหลัง <ul style="list-style-type: none"> ■ ทางภาษีต้องพิจารณาว่าการเปลี่ยนแทนนั้น หากเป็นการต่อเติมเปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สิน ก็จะถือเป็นต้นทุนของสินทรัพย์ แต่หากเป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิมจะถือเป็นเป็นรายจ่าย ■ การทำ Major Overhaul หากเป็นการบำรุงรักษาเครื่องจักรตามกำหนดเวลาเพื่อให้มีสภาพใช้งานได้ดีคงเดิมซึ่งไม่ได้ทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินจึงต้องถือเป็นรายจ่ายทางภาษีทั้งจำนวน แต่หากเป็นการต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สิน ก็จะถือเป็นต้นทุนทรัพย์สิน

**สรุปความแตกต่างหลักการทางบัญชีกับหลักการทางภาษี
สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ**

NPAEs	TAX
<ul style="list-style-type: none"> ● การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ <ul style="list-style-type: none"> ■ ในกรณีที่มีข้อบ่งชี้ว่ารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์มีมูลค่าลดลงอย่างถาวร เช่น มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าสินทรัพย์ล้าสมัยหรือชำรุดเสียหาย มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับลักษณะที่กิจการใช้หรือคาดว่าจะใช้สินทรัพย์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อกิจการในระหว่างงวดหรือคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ รวมถึงการที่สินทรัพย์ไม่ได้ถูกใช้งานอีกต่อไป การเกิดภาวะซบเซาของตลาด อสังหาริมทรัพย์อย่างรุนแรงติดต่อกันเป็นระยะเวลายาวนาน ซึ่งไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าภาวะดังกล่าวจะหมดไปเมื่อไร เป็นต้น กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนจากการลดมูลค่าของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ในงบกำไรขาดทุน หากกิจการสามารถประมาณราคาขายได้อย่างน่าเชื่อถือโดยที่ไม่มีต้นทุนสูงมากจนเกินไป (ไม่จำเป็นต้องเป็นราคาที่ประเมินโดยผู้ประเมินราคาอิสระ) และราคาขายหักด้วยต้นทุนในการขายรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต่ำกว่าราคาตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ในกรณีที่ไม่ปรากฏว่ามีข้อบ่งชี้ข้างต้นอีกต่อไป กิจการสามารถบันทึกกลับรายการผลขาดทุนดังกล่าวได้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ <ul style="list-style-type: none"> ■ ไม่ให้นำราคาที่สูงกว่าราคาเพิ่มขึ้นมารวมคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ■ ค่าเสื่อมราคาต้องคำนวณจากราคาทุนเดิมของสินทรัพย์ ดังนั้นต้องบวกกลับค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ส่วนที่ตีเพิ่มขึ้นในการคำนวณกำไร (ขาดทุน) สุทธิทางภาษี

**สรุปความแตกต่างหลักการทางบัญชีกับหลักการทางภาษี
สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ**

NPAEs	TAX
<ul style="list-style-type: none"> ● ค่าเสื่อมราคา <ul style="list-style-type: none"> ■ มูลค่าเสื่อมสภาพของรายการอาคารและอุปกรณ์ต้องปันส่วนเป็นค่าเสื่อมราคาอย่างมีระบบตลอดอายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์ วิธีการคิดค่าเสื่อมราคาต้องสะท้อนถึงประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่กิจการได้รับจากการใช้สินทรัพย์ ค่าเสื่อมราคาที่เกิดขึ้นแต่ละงวดต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่าย ยกเว้น ค่าเสื่อมราคาที่ต้องนำไปรวมเป็นราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ชนิดอื่น กิจการต้องไม่คิดค่าเสื่อมราคาสำหรับสินทรัพย์ที่มีอายุให้ประโยชน์ไม่จำกัด เช่น ที่ดิน เป็นต้น ■ กิจการควรทบทวนมูลค่าคงเหลือและอายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์อย่างสม่ำเสมอ หากกิจการคาดว่ามูลค่าคงเหลือและอายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์แตกต่างไปจากที่ได้ประมาณไว้อย่างมีสาระสำคัญ กิจการต้องคำนวณค่าเสื่อมราคาใหม่โดยใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป ■ การคิดค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์จะเริ่มต้นเมื่อสินทรัพย์นั้นพร้อมใช้งาน เช่น เมื่อสินทรัพย์อยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามความประสงค์ของฝ่ายบริหาร การคิดค่าเสื่อมราคาจะสิ้นสุดเมื่อกิจการตัดรายการสินทรัพย์นั้นออกจากบัญชี หรือเมื่อได้จัดประเภทสินทรัพย์ดังกล่าวเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขาย แล้วแต่เหตุการณ์ใดจะเกิดขึ้นก่อน 	<ul style="list-style-type: none"> ● ค่าเสื่อมราคา <ul style="list-style-type: none"> ■ ค่าเสื่อมราคาคำนวณหักได้ตามบัญชีแต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 145 ■ หากอุปกรณ์หลักและอุปกรณ์สำรองเพื่อทดแทนอุปกรณ์หลัก (Stand-by spare part) นั้นเป็นทรัพย์สิน จะเริ่มคิดค่าเสื่อมราคาทางภาษีตั้งแต่วันที่ซื้อทรัพย์สินนั้นมา เนื่องจากถือว่าทรัพย์สินพร้อมใช้งานแล้วแต่หากอุปกรณ์นั้นเป็นวัสดุใช้สิ้นเปลือง จะตัดเป็นรายจ่ายทางภาษีเมื่อนำไปใช้ทดแทนอุปกรณ์ที่ชำรุดไป ■ การเปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน หรืออายุการใช้งานต้องขออนุมัติเปลี่ยนแปลงจากอธิบดีกรมสรรพากรตาม ม.3 แห่งพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการหักค่าสึกหรือและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145) พ.ศ. 2527

สรุปความแตกต่างหลักการทางบัญชีกับหลักการทางภาษี
สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ

NPAEs	TAX
<ul style="list-style-type: none"> ● สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขาย <ul style="list-style-type: none"> ■ กิจการต้องจัดประเภทสินทรัพย์เป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขาย หากกิจการมีวัตถุประสงค์ที่จะถือไว้เพื่อขายโดยพิจารณาจากการที่มูลค่าตามบัญชีที่จะได้รับคืนส่วนใหญ่มาจากการขาย มิใช่มาจากการใช้สินทรัพย์นั้น ■ เมื่อกิจการจัดประเภทสินทรัพย์เป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายให้กิจการปฏิบัติ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ➢ สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายถือเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ➢ วัดมูลค่าสินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขาย ด้วยจำนวนที่ต่ำกว่าระหว่างมูลค่าตามบัญชีและราคาที่คาดว่าจะขายได้สุทธิจากต้นทุนในการขายและรับรู้ผลขาดทุนจากการลดมูลค่าสำหรับการลดมูลค่าในครั้งแรกหรือในครั้งต่อไป ของสินทรัพย์ในงบกำไรขาดทุนทันที เพื่อให้มูลค่าของสินทรัพย์เท่ากับราคาที่คาดว่าจะขายได้สุทธิจากต้นทุนในการขาย ➢ กิจการต้องรับรู้ผลกำไรจากการเพิ่มขึ้นในภายหลังของราคาที่คาดว่าจะขายได้สุทธิจากต้นทุนในการขายของสินทรัพย์ในงบกำไรขาดทุน แต่ไม่เกินยอดผลขาดทุนจากการลดมูลค่าสะสมที่เคยรับรู้ก่อนหน้านี้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขาย <ul style="list-style-type: none"> ■ ทางภาษียังคงต้องคิดค่าเสื่อมราคาต่อไป แม้ว่าทรัพย์สินจะถูกจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขาย จะหยุดคิดค่าเสื่อมและรับรู้กำไรขาดทุนเมื่อมีการขายสินทรัพย์ <u>หรือทำลาย หรือทรัพย์สินสูญหายที่มีหลักฐานเป็นที่เชื่อถือได้เพื่อแสดงให้เห็นว่าทรัพย์สินนั้นสูญหายจริง เช่น ถูกขโมย ถูกภัยยก (ควรมีหลักฐานแจ้งความเป็นหลักฐาน)</u> ■ ทางภาษีไม่รับรู้ผลกำไรขาดทุนจากราคาที่คาดว่าจะขายได้ ต้องปรับปรุงบวกกลับในการคำนวณภาษี

**สรุปความแตกต่างหลักการทางบัญชีกับหลักการทางภาษี
สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ**

NPAEs	TAX
<ul style="list-style-type: none"> ➤ กิจการต้องไม่บันทึกค่าเสื่อมราคา (หรือค่าตัดจำหน่าย) ของสินทรัพย์นั้นระหว่างที่สินทรัพย์นั้นถูกจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขาย ➤ เมื่อกิจการจำหน่ายสินทรัพย์ กิจการต้องรับรู้กำไร (ขาดทุน) ที่เกิดขึ้นในงบกำไรขาดทุนเมื่อกิจการตัดรายการสินทรัพย์นั้นออกจากบัญชี <ul style="list-style-type: none"> ● การตัดรายการ <ul style="list-style-type: none"> ▪ กิจการต้องจัดประเภทสินทรัพย์เป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขาย หากกิจการมีวัตถุประสงค์ที่จะถือไว้เพื่อขายโดยพิจารณาจากข้อมูลที่มูลค่าตามบัญชีที่จะได้รับคืนส่วนใหญ่มาจากการขายมิใช่มาจากการใช้สินทรัพย์นั้น 	<ul style="list-style-type: none"> ● การตัดรายการ <ul style="list-style-type: none"> ▪ <u>ทางภาษี จะตัดรายการทรัพย์สินได้เมื่อกิจการจำหน่ายสินทรัพย์ หรือทำลาย หรือทรัพย์สินสูญหายที่มีหลักฐานเป็นที่เชื่อถือได้เพื่อแสดงให้เห็นว่าทรัพย์สินนั้นสูญหายจริง เช่น ถูกขโมย ถูกภัยยกออก (ควรมีหลักฐานแจ้งความเป็นหลักฐาน) กรณีการตัดรายการเมื่อกิจการคาดว่าจะไม่ได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต ทางภาษีไม่สามารถตัดเป็นรายจ่ายได้ ต้องทำการปรับปรุงกำไรสุทธิในการคำนวณภาษี</u> ● อ้างอิงจาก <ul style="list-style-type: none"> ➤ ม.65 ทวิ (2) “ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินให้หักได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาดังกล่าวให้คำนวณหักตามส่วนเฉลี่ยแห่งระยะเวลาที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา” ➤ พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145) พ.ศ. 2527

**สรุปความแตกต่างหลักการทางบัญชีกับหลักการทางภาษี
สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ**

NPAEs	TAX
	<ul style="list-style-type: none"> ➤ ม.65 ทวิ (3) “ราคาทรัพย์สินอื่นนอกจากมาตรา 65 ทวิ (6) ให้ถือตามราคาที่ยังซื้อทรัพย์สินนั้นได้ตามปกติและในกรณีที่มีการตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ห้ามมิให้นำราคาที่ตีราคาเพิ่มขึ้นมารวมคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ส่วนทรัพย์สินรายการใดมีสิทธิหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาก็ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิตามหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไขและอัตราเดิมที่ใช้ก่อนตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้น โดยให้หักเพียงเท่าที่ระยะเวลาและมูลค่าต้นทุนที่เหลืออยู่สำหรับทรัพย์สินนั้นเท่านั้น” ➤ ม.65 ตริ (5) “รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุน หรือรายจ่ายในการต่อเติมเปลี่ยนแปลงขยายออกหรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินแต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม มิให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ” ➤ การทำลายทรัพย์สินควรปฏิบัติตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.79/2541ฯ ลว. 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ➤ การตัดมูลค่าทรัพย์สินที่เหลืออยู่ของทรัพย์สินที่สูญหายหรือชำรุดให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.58/2538ฯ ลว. 2 สิงหาคม พ.ศ. 2538